

'Opruimprof' schept orde in chaos

Mieke Verschuren leert cursisten thuis orde op zaken stellen

door Bernadette Neelissen

SCHIEDAM - Iedereen heeft het wel eens ervaren: de wens om 'er eens flink de bezem door te halen'. Op momenten waarop het nodig is, maar waarop het niet uitkomt of eenvoudigweg niet kán. Dat kan zijn op financieel of administratief gebied, wanneer er verhuisd moet worden, of wanneer er een huis of huishouden op orde gebracht moet worden. Gebrek aan overzicht is een vervelende ervaring. In een dergelijke situatie kan een zogenaemde professional organizer uitkomst brengen.

Het fenomeen professional organizer - dat is iemand die helpt met het ordenen en regelen van voornoemde zaken - is in Amerika al wijd en zijd bekend. In Ne-

derland moet het nog van de grond komen, maar volgens Mieke Verschuren uit Schiedam is er zeker een toekomst voor de opruim-profs. Zij zelf mag zich nu twee jaar professional organizer noemen en staat met haar Bureau Volg-Orde ook zo ingeschreven bij de Kamer van Koophandel.

Mieke (49) geeft binnenkort in Rotterdam een 'opruimcursus'. De over twee avonden gespreide workshop 'opgeruimd door het huis' is een serieuze aangelegenheid. Er komen punten aan bod als 'Wat ga ik bewaren en waarom?', 'De theorie van het opruimen' en 'Opbergssystemen'. Er is veel animo voor de cursus, waar deelnemers ook veel van elkaar opsteken.

Volgens Mieke blijkt uit onderzoek dat een mens, wanneer hij

de 70-jarige leeftijd heeft bereikt, gemiddeld zo'n tweeënhalf jaar heeft doorgebracht met zoeken naar dingen hij niet kan vinden. Tel daar de tijd bij op die wordt doorgebracht met wachten (op de tram, op de brug die open is) en slapen, en een mens heeft nauwelijks nog deel van leven, lijkt het.

Mieke kan, althans op het orde-front, een hoop ellende verhelpen. Dankbaar werk, vindt ze: „Er valt een last van die mensen af. Als ze bellen, hoor je vaak dat ze zich schamen. Ook zijn ze vaak bang voor verlies van privacy: 'Wat zullen de buren ervan denken?' Maar alles wat besproken wordt, blijft onder ons.”

„Ik heb ooit opgeruimd bij een vrouw van in de 70. Ze was al zeventien jaar alleen en durfde niks meer weg te gooien. Alles

had ze bewaard, brieven, folders, belastingpapieren, bank en giro... daar ben ik een aantal weken bezig geweest. En bij ieder papiertje dat ik in de vuilnisbak liet verdwijnen, slaakte ze een zucht van verlichting. Daarentegen heb ik ook eens geprobeerd op te ruimen met een dame die overal sentimentele waarde aan hechtte. Ze barstte bij ieder kopje of potje in tranen uit: 'Oooooooh, dat heb ik nog van die-en-die gekregen...' Daar heb ik uiteindelijk niks gedaan. Die vrouw wilde eigenlijk helemaal niet ordenen.”

Uitstel Mieke stond ook familie bij na het overlijden van een oudere man: „Iemand die er altijd zeer verzorgd had uitgezien en keurig georganiseerd leek. Maar na zijn dood bleek dat hij al jaren al zijn post, ook die van deurwaarders, in dozen had ge-

stopt - zonder iets te lezen. Je komt soms voor verrassingen te staan...”

Bij jonge tweeverdieners met kinderen baggerde Mieke een zolderkast uit waar de gekste dingen uit kwamen: acht slaapzakken, ontelbare paren schoenen, allemaal lukraak door elkaar gesmeten. „Soms kocht die vrouw maar nieuwe dingen, omdat ze de oude niet meer kon vinden.”

De cursus bestrijkt twee avonden. Daar zitten drie weken tussen - tijd waarin de cursisten thuis een opdracht naar eigen keuze moeten uitvoeren en kunnen nadenken over de situatie. Maar vaak blijft het daar niet bij. Sommigen zijn zo enthousiast, dat ze ook na afloop van de cursus verder willen evalueren. De eerste 'opruim-reünies' zijn al een feit.